

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Andrey Grycové ve věci

žalobkyně: **[titul] M. B.**, narozená dne xxx
bytem Xxx, Xxx
zastoupená advokátem JUDr. Čestmírem Kubátem, CSc.
sídlem Maiselova 42/19, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Základní škola a Mateřská škola, Xxx, Xxx,**
IČO xxx
sídlem Xxx, Xxx
zastoupená advokátem JUDr. Jakubem Blažkem
sídlem Na Březince 1232/16, 150 00 Praha 5

o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 27. února 2023, č. j. 11 C 209/2022-83,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 6 776 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jakuba Blažka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 27. 2. 2023 soud prvního stupně zamítl žalobu o určení, že výpověď z pracovního poměru, kterou dala žalovaná žalobkyni dopisem ze dne 2. 5. 2022, je neplatná (výrok I) a uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 23 716 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované (výrok II).
2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru, dané jí dopisem žalované ze dne 2. 5. 2022, podle § 52 písm. g) zákoníku práce pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobkyni vykonávané práci (dále jen „Výpověď“). Žalobkyně uvedla, že byla v pracovním poměru u žalované na základě pracovní smlouvy ze dne xxx jako učitelka xxx. Po skutkové stránce žalovaná odůvodnila Výpověď tím, že žalobkyně dne 5. 4. 2022 při hodině českého jazyka ve třídě XX (dále jen „Hodina ČJ“) vedla s žáky diskusi na téma právě probíhajícího válečného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou na území Ukrajiny, přičemž řada sdělení, které žalobkyně žákům uvedla, je zcela vymyšlená a neodpovídá historicky doloženým faktům. Žalobkyně měla za to, že neporušila své pracovní povinnosti a výpověď je neplatná. Zvuková nahrávka, která byla pořízena při Hodině ČJ, byla pořízen v rozporu se školním řádem. Žalobkyně zpochybnila její přípustnost jako důkazu. Rovněž namítla nedostatečnou určitost části Výpovědi ohledně dalšího skutkového vymezení jednání žalobkyně, když žalovanou použitý výrok „řada dalších sdělení“ není nijak specifikován.
3. Po vymezení obrany žalované, která se žalobou nesouhlasila, soud prvního stupně uvedl, jaká skutková zjištění učinil na podkladě listinných důkazů a audiozáznamu zachycujícího část Hodiny ČJ, a z jakých důvodů neprovedl další důkazy.
4. Na základě provedených důkazů a nesporných tvrzení účastníků soud prvního stupně učinil následující závěr o skutkovém stavu věci: žalobkyně byla v pracovním poměru u žalované na dobu neurčitou na základě pracovní smlouvy uzavřené dne xxx, ve znění dodatku ze dne xxx, a pracovala jako učitel xxx. V pracovní smlouvě se žalobkyně zavázala dodržovat všechny podmínky této smlouvy i jejích příloh, konat práci osobně, řádně a svědomitě, odborně a plně využívat pracovní dobu, jakož i dodržovat pracovní a organizační řád, předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a další předpisy, které se vztahují na výkon její práce. Dne 5. 4. 2022 žalobkyně vyučovala ve třídě XX nezletilé žáky na hodině českého jazyka, v rozsahu 18 minut byl průběh hodiny zachycen na mobil jedné z nezletilých žákyň. Interní předpis žalované (Školní řád) používání mobilu v ZŠ zakazuje. Hodiny ČJ se účastnila i ukrajinská žákyně, která uměla výborně česky. Při Hodině ČJ, v rámci výuky slohu, žalobkyně metodou přesvědčování a ovlivňování (persvaze) sdělovala žákům nepravdivá tvrzení, uvedená pod výroky a) až d) podané Výpovědi, v rámci interakce s žáky se je pak snažila přesvědčit o relevantnosti těchto svých údajů, resp. ovlivnit či změnit jejich postoj k jí zvolenému tématu aktuálního válečného konfliktu na Ukrajině. Stroze odmítala informace žáků čerpané z veřejnoprávního média (ČT1), které zásadně zpochybňovala, odkazovala žáky na jiné zdroje, výslovně na web Pxx. Žáky nevedla k mediální gramotnosti, konkrétně k dovednostem uváděným pro učivo xxx ve Školním vzdělávacím programu žalované (vnímání mediálních sdělení a interpretace vztahu mediálních sdělení a reality), žákům pouze předávala svůj pohled a názor k danému tématu. Audiozáznam se dostal do dispozice žalované. Poté se dne 7. 4. 2022 konala mezi účastníky schůzka, za přítomnosti rodiče jednoho z nezletilých žáků XX, při níž bylo žalobkyni ze strany žalované oznámeno, aby se nadále již do práce nedostavovala, a od této doby nebyl žalobkyni umožněn výkon práce u žalované. Následně dne 2. 5. 2022 žalovaná sepsala dopis, obsahující výpověď z pracovního poměru žalobkyně u žalované, který žalobkyně obdržela dne 4. 5. 2022, a na který reagovala dopisem ze dne 7. 5. 2022, v němž žalovaná oznámila, že s výpovědí nesouhlasí a trvá na dalším zaměstnávání.

5. Listinou označenou jako výpověď z pracovního poměru ze dne 2. 5. 2022 žalovaná coby zaměstnavatel dala žalobkyni coby zaměstnanci výpověď z pracovního poměru pro závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobkyni vykonávané práci, jehož se žalobkyně dopustila tím, že dne 5. 4. 2022 při hodině českého jazyka vedla s žáky diskusi na téma právě probíhajícího válečného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou na území Ukrajiny, při níž žákům sdělila mimo jiné následující informace:
- „ti Rusové byli v té oblasti Doněcka a Luhaňska zabíjeni, likvidováni jenom proto, že to byli Rusové, jo. A byli likvidováni vlastně opravdu ukrajinskými nacistickými skupinami tak, že se zatloukly dveře do baráku, ten barák se zapálil, stáhli se ti lidé za živa z kůže, vraždili se děti atd. A probíhalo to neustále od roku 2014. Čili ruské obyvatelstvo bylo v oblasti Doněcka a Luhaňska Ukrajinou, ukrajinskými nacistickými skupinami, trvale a stále likvidováno.“ (dále také jen „výrok a“),
 - „Ukrajina v roce 2014 tzv. Minskou dohodou slíbila Putinovi a dostala za to 900 miliard dolarů, že nikdy nevstoupí do NATA a že se vzdá jaderných zbraní. Znovu podotýkám za 900 miliard dolarů. Ta dohoda byla sepsána v Minsku. 2016 neměla Ukrajina z těch 900 miliard dolarů ani hřivnu, neměla ani dolar, neměla nic, začala se ucházet o členství do NATA a začala vyrábět nebo začala opět zbrojit, začala jaderné zbrojení“ (dále také jen „výrok b“),
 - „Když se podíváš na Kyjev. Najdete tam v Kyjevě prachobyčejnou, co jsou kamery z města. Mě včera zrovna ... já jsem to tedy smazala, shodou okolností došel obrázek současného Kyjeva. Jako nic se tam neděje, jo.“ (dále také jen „výrok c“),
 - „Komu patří média? Komu patří ČT 1? ČT 1 nepatří státu. Kdo na to má? ČT 1 není státní televize. Prosím tě, ČT 1 patří do skupiny médií, které jsou vázány na milionáře, nebo miliardáře Sorose, jo? A o tom víme přesně, komu ten je poplatný. Kdo platí jo?“ (dále také jen „výrok d“).
6. Ve výpovědi žalovaná mimo jiné dále uvedla, že tyto informace, jakož i řada dalších sdělení, které v hodině českého jazyka žalobkyně sdělila žákům, jsou zcela nepravdivá a lživá, odporují skutečnostem vyplývajícím z písemných dokumentů, očitých svědectví, nezávislých televizních či rozhlasových reportáží, a zpochybňují válečné zločiny páchané na občanech Ukrajiny; řada sdělení je zcela vymyšlená a neodpovídá historicky doloženým faktům; v rámci hodiny neproběhlo nic, co by se dalo považovat za výuku českého jazyka. Toto popsané jednání žalovaná označila ve výpovědi za zcela nepřijatelné, v rozporu s právními předpisy a ohrožující vývoj žáků i zájmy zaměstnavatele, a o to závažnější, neboť žalobkyně takto postupovala za přítomnosti žákyně ukrajinské národnosti. Ve výpovědi žalovaná citovala § 2 odst. 1 a 2 a § 22b školského zákona, které podle jejího názoru žalobkyně porušila, a dále ust. § 301 písm. c) a d) zákoníku práce, podle něhož je žalobkyně povinna dodržovat právní předpisy vztahující se k jí vykonávané práci a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele s tím, že právě vystoupení a obsah tvrzení žalobkyně prezentovaných v hodině českého jazyka zcela odporuje výše uvedeným ustanovením školského zákona a zákoníku práce. Dále uvedla, že by popsané jednání žalobkyně mohlo naplňovat skutkovou podstatu trestného činu dle § 403 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Současně upozornila, že jednání žalobkyně je mimo jiné zaznamenáno na audiozáznamu. Dále kvalifikovala popsané jednání žalobkyně jako závažné porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobkyni vykonávané práci, a z tohoto důvodu s ní podle ust. § 52 písm. g) zákoníku práce rozvázala pracovní poměr. Výpověď obsahuje upozornění na délku výpovědní doby dva měsíce.
7. Po právní stránce soud prvního stupně posoudil věc podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (dále jen „školský zákon“) a zákona č.

89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, a po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že včasné podaná žaloba není důvodná.

8. Soud prvního stupně shledal, že v průběhu Hodiny ČJ, která byla zaměřena na sloh, a kterou žalobkyně prezentovala jako výuku mediální gramotnosti, žalobkyně v rozporu s § 22b písm. a) a d) školského zákona závažně porušila své povinnosti pedagogického pracovníka vykonávat pedagogickou činnost v souladu se zásadami a cíli vzdělávání, jakož i svým přístupem k výchově a vzdělávání vytvářet pozitivní a bezpečné klima ve školním prostředí a podporovat jeho rozvoj. Závažného porušení pracovních povinností se žalobkyně dopustila tím, že v průběhu Hodiny ČJ formou persvaze (přesvědčení a ovlivnění), sdělovala nezletilým žákům při výuce nepravdivá tvrzení obsažená pod výroky a) až d) dané Výpovědi, bez objektivního zdůvodnění zpochybňovala veřejnoprávní zpravodajství, a projevovala se dalšími způsoby, jež soud v odůvodnění rozsudku podrobně popsal. Ačkoli žalobkyně sama prezentovala hodinu jako výuku mediální gramotnosti, žáky k mediální gramotnosti nevedla a ve skutečnosti hodinu využila pro přednes svých osobních názorů a postojů k situaci na Ukrajině, které prezentovala jako fakta, aniž by však odpovídala reálné skutečnosti. Soud prvního stupně shledal, že svým jednáním žalobkyně porušila své povinnosti zaměstnance uvedené v ust. § 301 písm. c) a d) zákoníku práce. Uzavřel, že po žalované nelze spravedlivě požadovat, aby žalobkyni nadále zaměstnávala, přičemž daná výpověď je rovněž dostatečně určitě vymezena po skutkové stránce, a je důvodná. S ohledem na závažnost porušení povinností žalobkyně soud prvního stupně považoval za nerozhodná tvrzení žalobkyně o tom, že u žáků byla oblíbená, měla nekonfliktní vztahy na pracovišti a žalovaná neměla v minulosti výhrady vůči její výuce.
9. S odkazem na konkrétní judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu soud prvního stupně odmítl jako nedůvodnou námitku žalobkyně o nepřipustnosti či nezákonnosti audiozáznamu jako důkazního prostředku.
10. Soud prvního stupně tedy žalobu zamítl a v řízení procesně úspěšné žalované přiznal náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř., které žalované vznikly v souvislosti s právním zastoupením v celkové výši 23 176 Kč.
11. Proti rozsudku podala včasné a přípustné odvolání žalobkyně. Vytýkala soudu prvního stupně, že žalobě nevyhověl, přestože výpovědní důvod je neurčitý. Ve výpovědi je ocitována pochybně upravovaná audionahrávka z vyučovací hodiny, aniž by navíc bylo uvedeno, co konkrétně žalované na diskusi žalobkyně s žáky vadí. Podle žalobkyně jsou ve výpovědi jen obecná tvrzení o nepravdivosti a lživosti jí uváděných informací. Žalobkyně nepovažuje za nepravdivou informaci o tom, že na Ukrajině působí nacistické skupiny. Minské dohody rovněž byly uzavřeny, ale z ukrajinské strany s úmyslem je neplnit. Podle žalobkyně nebýt tohoto postupu, na Ukrajině už dávno mohl být mír. Výpovědní důvod je pro svou neurčitost nepřijatelný, a dokonce lze prokázat, že není pravdivý, a to i kdyby to nebylo součástí předpokládané metodiky. Výpovědní důvod nelze dodatečně měnit tím, že je pro svou neurčitost dodatečně dovysvětlován pochybnými hodnoceními expertů. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek, žalobě vyhověl a přiznal jí náhradu nákladů řízení, popřípadě aby rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
12. Podáním ze dne 5. 12. 2023 žalobkyně doplnila své odvolání. Namítala, že odborné vyjádření [titul] J. Š., [titul] je neautorizované a povrchní, v duchu současné provládní a proamerické propagandy. Navíc [titul] J. Š., [titul] stavěl tento elaborát na audionahrávce porízené žáky, kterou upravil rodič jednoho z nich. Vytýkala soudu prvního stupně, že se nezmínil o dosavadním hodnocení žalobkyně coby učitelky s 30letou praxí, a že žalobkyni nebylo umožněno se k tomu vyjádřit, tato epizoda nebyla ani zaprotokolována. Na této obsahové i formální úrovni před soudem prvního stupně ve

věci proběhlo jediné jednání. Takové okamžité prozření školy pokládá za amorální. Vytýkala soudu prvního stupně, že se nezabýval také zákonnou a ústavní úpravou obrany ČR i našimi mezinárodními závazky v této oblasti. Tento požadavek má právní opodstatnění podle § 1a písm. d) a e) zákoníku práce. Namítala, že žalovaná měla prokázat, jak a kdy byla žalobkyně seznámena se směrnicemi ministerstva školství, protože to popírá. Navíc existuje řada směrnic MŠ, které postup žalobkyně umožňují. Učitel nesmí žákům lhát. Některé shora nastíněné otázky by mohli objasnit svědci, rovněž má k dispozici celou řadu listinných důkazů popírajících závěry odborného vyjádření [titul] J. Š., [titul] Protože skutkově má věc objasnit soud prvního stupně, navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

13. Žalovaná s odvoláním nesouhlasila a navrhl, aby odvolací soud potvrdil rozsudek soudu prvního stupně, neboť je věcně i právně správný. Žalobkyně v odvolání netvrdí žádný relevantní odvolací důvod podle § 205 odst. 2 o. s. ř. Námitky žalobkyně ve vztahu k neurčitosti výpovědního důvodu, správnosti jejího postupu během vyučování a pravdivosti jejích výroků, že na Ukrajině působí nacistické skupiny, nejsou relevantní. Uvedenými otázkami se již zabýval soud prvního stupně, který své závěry logicky odůvodnil. Žalobkyně pak neuvádí žádné argumenty, z jakého důvodu jsou závěry soudu nesprávné.
14. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání rozsudek soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř., a po zopakování dokazování audiozáznamem a odborným vyjádřením ze dne 23. 10. 2022 podaným [titul] J. Š., [titul] (§ 213 odst. 2, § 213a odst. 1 o. s. ř.) shledal, že odvolání žalobkyně není opodstatněné.
15. Soud prvního stupně provedl dokazování za účelem zjištění skutkového stavu věci v rozsahu potřebném pro její právní posouzení, provedené důkazy hodnotil v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů (§ 132 o. s. ř.) a na základě náležitě zjištěného skutkového stavu věci posoudil věc správně i po právní stránce. Své rozhodnutí odůvodnil způsobem předpokládaným v ust. § 157 odst. 2 o. s. ř., včetně toho, že vysvětlil, proč neprovedl další důkazy a vypořádal se s žalobními tvrzeními žalobkyně, včetně tvrzené nepřipustnosti audiozáznamu z Hodiny ČJ jako důkazu. Soud prvního stupně se nedopustil ani žádného procesního pochybení, námitky žalobkyně v daném směru jsou nedůvodné. Soud prvního stupně postupoval v souladu s občanským soudním řízením, když připravil jednání tak, aby mohl věc rozhodnout při jediném jednání (§ 114a odst. 1 o. s. ř.). Pokud žalobkyně měla výhrady proti obsahu protokolu o jednání ze dne 27. 2. 2023, měla je uplatnit při uvedeném jednání (§ 40 odst. 8 o. s. ř.). Z obsahu protokolu je pak zřejmé, že žádné námitky proti znění protokolu, či návrhy na doplnění protokolu žalobkyně při jednání nevznesla. Pokud žalobkyně namítala při odvolacím jednání, že během 1,5hodinového jednání prvostupňového soudu nebylo možno provést řádně listinné důkazy, žádné námitky proti způsobu provádění důkazů a obsahu důkazů žalobkyně do protokolu neuváděla, lze proto uzavřít, že z obsahu protokolu o jednání se nepodávají žádné pochybnosti o řádném průběhu jednání soudu prvního stupně, v tomto směru soud nezatížil řízení žádnou vadou, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Kromě jiného se podává z protokolu z 27. 2. 2023, že jednání dle zvukového záznamu trvalo fakticky 3 h a 10 min.
16. Pokud žalobkyně popírá, že by byla seznámena s nespécifikovanými směrnicemi Ministerstva školství, lze k tomu obecně uvést, že napadené rozhodnutí soudu prvního stupně není založeno na tom, že žalobkyně porušila nějaké směrnice Ministerstva školství. Proto v řízení před soudem prvního stupně nebylo třeba poučovat žalovanou podle § 118a odst. 3 o. s. ř., aby prokázala, že žalobkyně byla s takovými dokumenty seznámena.
17. Přesto, že soud prvního stupně zjistil skutkový stav věci správně, odvolací soud zopakoval k důkazu audiozáznam z Hodiny ČJ a odborné vyjádření [titul] J. Š., [titul] ze dne 23. 10. 2022, a to proto, že je možné učinit z těchto listinných důkazů další právně významná skutková zjištění nad

rámec těch, která uvedl soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, a to k námitce žalobkyně o pravdivosti jí sdělených výroků a k hodnocení intenzity porušení pracovních povinností žalobkyní.

18. Odvolací soud vzal shodně jako soud prvního stupně za prokázané, že audiozáznam z Hodiny ČJ se shoduje s písemným přepisem nahrávky. Po obsahové stránce odpovídá i tomu, jak jej soud prvního stupně zachytil v bodu 11. odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud vzal audiozáznamem dále za prokázané, že počáteční šestiminutový monolog žalobkyně (jehož obsahem je popis vzniku samostatných republik po rozpadu Sovětského svazu, dění v Doněcku a Luhansku od roku 2014 a obsah tzv. Minských dohod) připomíná hodinu dějepisu, nikoli hodinu českého jazyka zaměřenou na sloh. Pokud následně žáci vznášeli na žalobkyni dotazy, žalobkyně odpovídala úsečně a sugestivním a manipulativním způsobem se snažila přesvědčit žáky o pravdivosti svých názorů a odradit je od získávání informací z veřejnoprávního zpravodajství (ČT 1). Současně nezletilým žákům nesdělila, z jakých zdrojů čerpala své informace, odkazovala je však na web Pxx. Z reakcí žáků je zřejmé, že žalobkyně svým monologem i následnými reakcemi na dotazy žáků žalobkyně vyvolala mezi žáky nepokoj a zmatek, a že vyučovací hodina se minula svým účelem, když závěrem se jedna ze žákyň obrátila na žalobkyni s dotazem „Kde v tom byla ta slohová práce v tady tom...v týhle diskusi?“ a konstatovala, že žádné informace nenašli, jen převzali názor žalobkyně.
19. Odvolací soud nesdílí námitku žalobkyně (kterou ostatně měla uplatnit již v řízení před soudem prvního stupně, což ale neučinila), že audiozáznam, který byl žalované podkladem pro Výpověď, je upravený. V řízení nic takového najevo nevyšlo. Vzhledem k tomu, že monolog žalobkyně i následné dotazy žáků a odpovědi žalobkyně na sebe plynule navazují, odvolací soud nemá žádné pochybnosti o tom, že audiozáznam kontinuálně zachycuje 18minutový průběh Hodiny ČJ. Tvrzenou úpravu nahrávky nelze dovodit ani z toho, že hlasy některých žáků jsou slyšet silněji, jak namítala žalobkyně, neboť zjevně hlasitěji jsou slyšet žáci, kteří byli nejbližší mobilnímu telefonu, na který byl záznam pořízen.
20. Na žádost Služby kriminální policie a vyšetřování, odbor extremismu a terorismu, Praha 4, podal k audiozáznamu odborné vyjádření z oboru sociální (společenské) vědy, odvětví politologie [titul] J. Š., [titul] xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx dne 23. 10. 2022. Z odborného vyjádření (provedeného na základě konkretizované odborné literatury) vzal odvolací soud za prokázané, že výrok a) uvedený ve Výpovědi je nepravdivým tvrzením. Monitoringem situace v oblasti lidských práv v zóně ozbrojeného konfliktu v Donbasu se od roku 2014 intenzivně zabývají příslušné mezinárodní organizace a agentury (Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva, Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky, Zvláštní monitorovací mise OBSE na Ukrajině), jakož i řada autoritativních nevládních organizací s lidskoprávní agendou (Amnesty International, Human Rights Watch). Současně s tím Mezinárodní trestní soud od roku 2014 vedl předběžné šetření ve věci údajných mezinárodních zločinů, jež měly být spáchány v kontextu ozbrojeného konfliktu v Donbasu. Tvrzení o domnělých etnických čistkách ze strany agentů ukrajinského státu proti příslušníkům ruské menšiny nemá oporu v dostupné evidenci. Rovněž oporu v dostupné evidenci nemá tvrzení o domnělé likvidaci ruského obyvatelstva v Donbasu, o domnělém zapalování domů a upalování tamních obyvatel zaživa, stahování z kůže, vraždění dětí atd. Výrok b) uvedený ve Výpovědi je nepravdivým tvrzením. Minské dohody označují komplex ujednání směřujících k možnému urovnání ozbrojeného konfliktu v Donbasu. Nejvýznamnějšími dokumenty v tomto směru byly dohody známé jako Minsk I z 5. 9. 2014 a Minsk II z 11. 2. 2015. Dohody byly uzavřeny mezi zástupci Ruské federace, Ukrajiny a OBSE, za účasti ozbrojenců z Doněcku a Luhansku. Ve všech případech jde o politické dokumenty, dohody nemají povahu mezinárodní smlouvy. Druhá minská dohoda byla současně zastřešena společnou deklarací hlav států Ruska, Ukrajiny, Německa a Francie, dosaženou v tzv. Normanském formátu. Následně byla schválena speciální resoluce RB

OSN. V žádném z těchto dokumentů nelze nalézt byt' jen zmínku o jakékoli finanční půjčce pro Ukrajinu. Stejně tak v žádném z těchto dokumentů nelze nalézt byt' jen zmínku o otázkách případného vstupu Ukrajiny do NATO. Rovněž tak v žádném z těchto dokumentů nelze nalézt byt' jen zmínku o otázkách domnělého jaderného zbrojení, resp. jaderného odzbrojení Ukrajiny. Ukrajina coby svrchovaný stát s širokým portfoliem vnějších vztahů v uvedeném období udržovala aktivní styky s dalšími členy mezinárodního společenství včetně mezinárodních finančních institucí. V rámci těchto vztahů čerpala z asistenčních programů na podporu stabilizace ekonomiky; nejvýznamnějším z nich byl IMF Extended Facility Fund (úvěrový rámec 17,5 bin USD na období let 2015 – 2018). Není jasno, odkud pochází a k čemu se má vztahovat udaná částka USD 900 bin (pro představu: pokud by byl tento údaj pravdivý, šlo by o částku odpovídající zhruba desetinásobku HDP Ukrajiny za rok 2015). Stejně tak není jasno, kdo by byl schopen takovou částku dát dohromady a ochoten ji bez dalšího nenávratně odepsat na Ukrajině, jak naznačuje výrok. K minským dohodám udaná částka nemá žádný vztah, jelikož ty se otázek kreditování Ukrajiny nijak nedotýkaly. Pokud jde o směřování Ukrajiny do NATO, strategický kurs Ukrajiny k členství v Alianci byl zakotven v ústavě Ukrajiny v únoru 2019, u příležitosti pěti let od počátku ruské agrese. K momentu vypuknutí války v roce 2014 byla Ukrajina neutrálním státem, jehož neutralita byla zakotvena v ústavě. Ukrajina v uvedeném období posilovala svoji obranyschopnost, tedy i vydávala prostředky na národní obranu včetně akvizic. Údaje o domnělém jaderném zbrojení Ukrajiny nicméně nemají oporu v dostupné evidenci (nula záznamů svědčících o tom, že by tuto domnělou hrozbu režimu nešíření jaderných zbraní v uvedeném období projednávala Rada bezpečnosti OSN), jakkoli touto skutečností mohly ruské státní tiskové agentury v rámci informační podpory probíhající ozbrojené kampaně po 24. 2. 2022 začít operovat (nativitv vnější hrozby, před kterou se jakoby do kouta tlačené Rusko musí „bránit“, a to i za cenu preemptivních kroků). Výrok c) uvedený ve Výpovědi je nepravdivým tvrzením. Hlavní město Kyjev představovalo v první fázi reinvaze cíl útoku ruských sil na Ukrajině. Bitva o Kyjev zahrnovala období od 25. 2. 2022, kdy došlo k ruskému vzdušnému výsadbku na letišti Hostomel, až do 2. 4. 2022, kdy ukrajinské síly vytlačily invazní vojska za hranice kyjevské oblasti; ruská armáda se v následujících dnech z kyjevského směru stáhla, což umožnilo ukrajinským úřadům postupně přebírat kontrolu nad osvobozeným územím. V uvedeném období probíhaly ozbrojené srážky na předměstích a v okolí hlavního města (mj. Buča, Irpiň, Borodanka), včetně dělostřeleckých operací se zapojením těžkých mechanizovaných brigád. Hlavní město bylo zároveň od prvního dne útoku cílem raketového ostřelování. Tyto skutečnosti se odrazily i na chodu města (rozsáhlé uzávěry a zátarasy, zákaz vycházení, aktivace systému územní obrany, přeměna metra na improvizované kryty aj.). Celkově bylo za čtyřicet dní útoku v samotném Kyjevě v důsledku bojových operací zabito 89 civilních osob včetně 4 dětí, zraněno 398 civilních osob včetně 20 dětí; poškozeno bylo 167 obytných domů, 44 školní budovy, 26 budov mateřských škol, jeden dětský domov, jakož i 11 správních budov. Jen během prvních dvou týdnů útoku Kyjev opustil podle odhadů každý druhý obyvatel tohoto 3,5 milionového města. Výrok d) uvedený ve Výpovědi je nepravdivým tvrzením. Status České televize coby média veřejné služby je upraven zákonem. ČT 1 nepatří do žádné „skupiny médií“. Tvrzení o domnělých institucionálních vazbách České televize na George Sorose je konspiračně spekulativního rázu.

21. Žalobkyně se snažila zpochybnit věrohodnost odborného vyjádření ze dne 23. 10. 2022 tvrzením, že je neautorizované. Tato její námitka je vyvrácena samotným odborným vyjádřením, které je na své první straně opatřeno podpisem [titul] J. Š., [titul]
22. Žalobkyně v odvolacím řízení učinila řadu důkazních návrhů, které odvolací soud zamítl, dílem proto, že jsou pro posouzení věci nepodstatné (tedy nadbytečné), dílem proto, že jsou nepřípustné. Odvolací řízení je založeno na systému neúplné apelace, což znamená, že skutečnosti nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jsou způsobilým odvolacím důvodem jen v případech uvedených v ust. § 205a o. s. ř.

23. Pokud jde o návrh na doplnění dokazování informací Ministerstva školství: válka na Ukrajině, informace pro školy, dále metodickým doporučením pro práci se školními kolektivy ve vztahu k ruské agresi vůči Ukrajině a výsledkem svědků – žáků S., V., Š., K., P., K. a S., odvolací soud zamítl tyto důkazní návrhy, neboť jejich prostřednictvím měl být skutkový stav věci zjištěn jinak, než jak ho zjistil soud prvního stupně na základě jím provedeného zhodnocení důkazů. Žalobkyně tak uvedené důkazy navrhla v rozporu se zásadou neúplné apelace, na niž je odvolací řízení založeno.
24. Odvolací soud dále zamítl návrh na výslech ředitelky školy [titul] R. R., a opakovaný návrh na výslech svědků [titul] P. K. a [titul] M. H., a to ke vztahům žalobkyně na pracovišti, když shodně jako soud prvního stupně je toho názoru, že za zjištěného skutkového stavu není pro posouzení věci rozhodující, jaké vztahy měla žalobkyně se svými kolegy.
25. Odvolací soud zamítl také návrh na výslech zástupce žalobkyně jako svědka (poté, co jej žalobkyně zprostil povinnosti mlčenlivosti) k okolnostem na Ukrajině v letech 2014 až 2020, kde se sám zúčastnil různých jednání, a k okolnostem ovládnutí ukrajinských soudů nacisty v roce 2014, a to z toho důvodu, že uvedené tvrzené skutečnosti nijak nesouvisí s předmětem sporu, tj. s posouzením důvodnosti výpovědi z pracovního poměru. Jako pro věc právně nevýznamné vyhodnotil odvolací soud rovněž důkazy – článek Joe Biden: USA neustoupí před výzvou Putina a Hamásu ze dne 18. 11. 2023, článek z eurozpravy.cz.: Mike Pence: Pokud Ukrajina prohraje, USA budou muset jít do války s Ruskem, a listinu o udělení třídní důtky, a to pro zjevnou nesouvislost s předmětem sporu.
26. Listiny ve francouzském jazyce ze dne 13. 11. 2018, které nebyly opatřeny úředně ověřeným překladem, odvolací soud rovněž k důkazu neprovedl. Již soud prvního stupně poučil žalobkyni, že listiny je třeba předkládat v českém jazyce, protože úředním jazykem před soudy je český jazyk.
27. Na základě zjištěného skutkového stavu věci (včetně jeho doplnění) je zřejmé, že prostřednictvím odvolacích námitek žalobkyně nemůže docílit změny napadeného rozsudku.
28. Námitka žalobkyně, že výpověď je neplatná pro neurčitost výpovědního důvodu, je vyvrácena obsahem samotné výpovědi z pracovního poměru ze dne 2. 5. 2022. Důvod ve výpovědi musí zaměstnavatel po skutkové stránce vymezit tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem (§ 50 odst. 4 zákoníku práce). Ke splnění hmotněprávní podmínky platné výpovědi je tedy třeba, aby výpovědní důvod byl určitým způsobem konkretizován uvedením skutečností, v nichž účastník spatřuje naplnění zákonného důvodu tak, aby nemohly vzniknout pochybnosti, ze kterého důvodu je výpověď dána.
29. V posuzované věci žalovaná vymezila z jejího pohledu protiprávní jednání žalobkyně uvedením data, času, místa a konkretizací výroků žalobkyně, kterými měla žalobkyně porušit své pracovní povinnosti, a které žalovaná považuje za nepravdivé a lživé, odporující skutečnostem vyplývajícím z písemných dokumentů, očitých svědectví, nezávislých či rozhlasových reportáží, a zpochybňující válečné zločiny páchané na občanech Ukrajiny. Žalovaná dále uvedla, že se nejednalo o hodinu dějepisu, ale českého jazyka, přičemž v rámci hodiny neproběhlo nic, co by se dalo považovat za výuku českého jazyka. Není žádných pochyb o tom, v jakém konkrétním jednání žalobkyně spatřuje žalovaná porušení příslušných ustanovení školského zákona a zákoníku práce, na něž ve výpovědi odkázala, a z jakého důvodu uvedeného v ust. § 52 zákoníku práce je výpověď dána. Pokud žalovaná ve výpovědi odkazovala „i na řadu dalších sdělení“, které již ale nebyly ve výpovědi konkretizovány, nemá uvedená skutečnost za následek neurčitost vymezeného důvodu, jelikož důvodem výpovědi po skutkové stránce byly výroky a) až d). Přísluší se doplnit, že soud prvního

stupně „řadu dalších sdělení“ ani nehodnotil, právě z toho důvodu, že je žalovaná nespecifikovala, jak vyplývá z bodu 11. odůvodnění napadeného rozsudku. Skutečnost, že k audiozáznamu, resp. k formě projevu žalobkyně a k pravdivosti jí sdělených informací, se vyjádřili experti, nepředstavuje doplňování či měnění ve výpovědi vymezeného skutku. Lze tak dílčím způsobem uzavřít, že výpovědní důvod je po skutkové stránce vymezen určitě a nezaměnitelně, v souladu s ust. § 50 odst. 4 zákoníku práce.

30. Výroky a) až d) uvedené ve Výpovědi jsou nepravdivé, jak bylo prokázáno odborným vyjádřením [titul] J. Š., [titul] ze dne 23. 10. 2022. Soud prvního stupně nepochybil, pokud i z tohoto důkazu vycházel při posouzení věci, neboť v řízení nebyla zpochybněna ani odbornost [titul] J. Š., [titul], ani vyvráceny jeho odborné závěry o nepravdivosti tvrzení žalobkyně pod a) až d).
31. Ostatně nepravdivost výroku žalobkyně, že „ČT 1 patří do skupiny médií, které jsou vázány na miliardáře Sorose“ a „kdo platí“, vyplývá přímo ze zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi. Česká televize je právnickou osobou, zřízenou zákonem, jde tedy o veřejnoprávní instituci, která je financována zejména z televizních poplatků vybíraných podle zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, a dále z vlastní podnikatelské činnosti. Zarážející je také výrok c) žalobkyně, že „v současném Kyjevě se nic neděje“, který byl žalobkyní vyřčen navzdory obecně známé skutečnosti, zprostředkované veřejnosti různými českými i zahraničními médii (včetně tisku), nejen veřejnoprávním kanálem ČT 1. Podle odvolacího soudu je zcela nepřipustné, aby pedagog vykládal žákům, že „v Kyjevě se nic neděje“ za situace, kdy bylo hlavní město v období bezprostředně předcházejícím (od 25. 2. 2022 až 2.4.2022) cílem pozemních a vzdušných útoků ze strany ruské armády, tj. armády cizího státu, když v důsledku válečného konfliktu došlo k obětem na civilním obyvatelstvu i rozsáhlým majetkovým škodám. V Evropě 21. století se jedná o zcela bezprecedentní situaci, kterou rozhodně nelze bagatelizovat slovy, že se nic neděje, když i nadále probíhal válečný konflikt v jiných částech Ukrajiny, ostatně i samo Rusko v dané době označovalo válečný konflikt na Ukrajině „zvláštní vojenskou operací“.
32. Shodně se soudem prvního stupně odvolací soud shledal, že žalobkyně porušila povinnosti vztahující se k jí vykonávanému druhu práce učitel xxx a vyplývající z ust. § 22b písm. a) a d) školského zákona, tj. vykonávat pedagogickou činnost v souladu se zásadami a cíli vzdělávání (vyjmenovanými v § 2 odst. 1, 2 školského zákona) a svým přístupem k výchově a vzdělávání vytvářet pozitivní a bezpečné klima ve školním prostředí a podporovat jeho rozvoj. Výkon práce žalobkyně – vzdělávání žáků – je mimo jiné založeno na zásadě svobodného šíření poznatků, které vyplývají z výsledků soudobého stavu poznání světa a jsou v souladu s obecnými cíli vzdělávání [§ 2 odst. 1 písm. e) školského zákona]. Vzhledem k postavení pedagogických pracovníků a jejich vlivu na nezletilé žáky v oblasti vzdělávání je legitimní vyžadovat od učitelů důsledné dodržování povinností vyplývajících z ust. § 22b písm. a) a d) školského zákona, a nepřipustit výkon pedagogické činnosti, který není v souladu se zásadami a cíli vzdělávání (§ 2 odst. 1, 2 školského zákona), neboť to není v zájmu demokratické společnosti.
33. Rovněž Evropský soud pro lidská práva ve své judikatuře klade zvýšené požadavky na učitele, coby autority v oblasti vzdělávání. Ve věci Vogt proti Německu (rozsudek ze dne 26. 9. 1995) či Volkmer proti Německu (rozhodnutí ze dne 22. 11. 2001) soud uznal, že „povinnost zachovávat věrnost Ústavě založená v německém právu státním úředníkům a veřejným zaměstnancům je výrazem „demokracie schopné se sama bránit“, a že omezení svobody projevu učitelů vyplývající z této povinnosti sleduje legitimní cíle vypočtené v čl. 10 odst. 2 Úmluvy, zejména ochranu pořádku a ochranu práv a svobod jiných.“ Ve věci Godenau proti Německu (rozsudek ze dne 29. 11. 2022) soud uvedl, že „od učitelů lze požadovat zvýšenou úroveň oddanosti ústavním hodnotám v míře srovnatelné s jinými státními zaměstnanci. Z hlediska veřejné politiky je nesmírně důležité vyučovat a vzdělávat děti o svobodě, demokracii, lidských právech a právním státu věrohodným způsobem.“

34. V posuzované věci žalobkyně v průběhu hodiny českého jazyka ze svého postavení pedagožky, tedy osoby, jež má u žáků přinejmenším formální autoritu, sdělovala nezletilým žákům sugestivním a manipulativním způsobem nepravdivé informace, počáteční šestiminutový monolog žalobkyně připomíná spíše hodinu dějepisu než hodinu českého jazyka, která měla být zaměřena na sloh, a podle tvrzení žalobkyně na mediální gramotnost. Sama žalobkyně nesdělila žákům zdroje, z nichž čerpala své informace, kromě toho, že žáky odkazovala na web Pxx a bez objektivního zdůvodnění zpochybňovala veřejnoprávní zpravodajství ČT 1. Žalobkyni nelze přisvědčit, že obsahem hodiny byla výuka mediální gramotnosti, když z audiozáznamu je zřejmé, že žalobkyně využila daný prostor k nepatřičnému ovlivňování žáků přednesem svých názorů a v podstatě nepřipustila diskusi, neboť na otázky žáků reagovala úsečně. Namísto toho, aby žáky vedla k mediální gramotnosti, pouze prezentovala vlastní názory, odporující skutečnosti.
35. Žalobkyně porušila povinnosti stanovené ust. § 301 písm. c) zákoníku práce dodržovat právní předpisy (školský zákon) i ostatní předpisy, s nimiž byla seznámena (Školní vzdělávací program žalované) vztahující se k jí vykonávané práci. Porušila i povinnost stanovenou v ust. § 301 písm. d) zákoníku práce nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, když nepostupovala při výuce v souladu se zásadami a cíli vzdělávání a sdělovala nezletilým žákům zjevně nepravdivé informace.
36. V zákoníku práce ani v ostatních pracovněprávních předpisech nejsou pojmy „méně závažné porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“, „závažné porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci“ a „porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci zvláště hrubým způsobem“ definovány, přičemž na jejich vymezení závisí možnost a rozsah postihu zaměstnance za porušení takové povinnosti. Vymezení hypotézy právní normy tedy závisí v každém konkrétním případě na úvaze soudu; soud může přihlídnout při zkoumání intenzity porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postoji k plnění pracovních úkolů, k době a situaci, v níž došlo k porušení pracovní povinnosti, k míře zavinění zaměstnance, ke způsobu a intenzitě porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení uvedených povinností pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnavateli škodu (újmu), apod. Zákon zde ponechává soudu širokou možnost uvážení, aby rozhodnutí o platnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením nebo výpovědí odpovídalo tomu, zda po zaměstnavateli lze spravedlivě požadovat, aby pracovní poměr zaměstnance u něj nadále pokračoval (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2596/2011).
37. Při posouzení intenzity porušení pracovních povinností soud prvního stupně správně přihlédl k pracovnímu zařazení žalobkyně, k místu a situaci, za níž došlo k porušení pracovních povinností, jakož i ke způsobu „výuky“ žalobkyně. Bez významu není ani ta skutečnost, že nezletilí žáci nemohli opustit třídu a byli vystaveni libovůli žalobkyně, je nutno přihlídnout i k věku nezletilých /cca 14 let/, kteří teprve si utváří svůj světonázor na světové dění (včetně válečného konfliktu na Ukrajině), vyjádření pedagoga a příp. /ne/sugestivní diskuse jsou přitom způsobitelné zásadně /ne/příznivě ovlivnit chování i utváření názoru nezletilých dětí /i když obecně lze v tomto věku předpokládat vyšší rozumovou vyspělost nezletilých/. Odvolací soud je shodného názoru jako soud prvního stupně, že ze strany žalobkyně došlo k závažnému porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k žalobkyni vykonávané práci, a že je opodstatněné rozvázání pracovního poměru výpovědí podle § 52 písm. g) zákoníku práce. Odvolací soud rovněž souhlasí se soudem prvního stupně, že s ohledem na závažnost porušení pracovních povinností žalobkyně jsou nerozhodná tvrzení žalobkyně, že má 30letou praxi učitelky, že je oblíbená u žáků či má

bezkonfliktní vztahy na pracovišti. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud se těmito tvrzeními nezabýval a neprováděl k nim dokazování.

38. Z výše uvedených důvodů odvolací soud potvrdil rozsudek soudu I. stupně ve výroku I o věci samé, i v akcesorickém výroku II. o nákladech řízení, podle § 219 o. s. ř., jelikož je věcně správný.
39. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a jejich náhradu odvolací soud přiznal v odvolacím řízení procesně úspěšné žalované. Žalovaná účelně vynaložila náklady na právní zastoupení, přičemž advokát učinil v odvolacím řízení dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g), k) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) – vyjádření k odvolání, účast na jednání odvolacího soudu. Podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu činí odměna za jeden úkon právní služby 2 500 Kč, za dva úkony 5 000 Kč. Spolu s náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 4 o. s. ř. ve výši 600 Kč (jeden úkon á 300 Kč) a náhradou za DPH 21 % podle § 137 odst. 3 písm. a) a § 151 odst. 2 o. s. ř. ve výši 1 176 Kč, činí náhrada nákladů odvolacího řízení celkem 6 776 Kč. Ke splnění povinnosti byla žalobkyni stanovena obecná pariční lhůta (§ 160 odst. 1 o. s. ř.), platebním místem je advokát žalované (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř., a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6.

Praha 6. prosince 2023

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu